

LIBRIS

We know
books

**VIAȚA,
TREAPTĂ SPRE
MÂNTUIRE**

BOAR CĂLIN IOAN

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV, 2024

C U P R I N S

C U V Â N T Î N A I N T E

*** de Ciprian Roman <i>Artist, interpret de muzică populară și Manager la Centrul de Cultură și Artă Hunedoara</i>	5
*** de Lele Crăciunului <i>Interpret de muzică Populară din Banat</i>	7

1. POETUL MUZEI.....	9
2. CEASUL.....	12
3. CLANDESTIN.....	14
4. OCHII TĂI.....	16
5. SUVENIRURI.....	18
6. CĂUTAREA SENSULUI.....	20
7. NESTEMATA MEA.....	22
8. SORA MEA FLOARE NEMURITOARE.....	25
9. FRĂMÂNTĂRIILE MELE.....	27
10. ADIO.....	29
11. FACTUALITATE.....	32
12. ȘI OCHII RÂD.....	34
13. CĂRȚILE MELE.....	36
14. PLATONIC.....	38
15. LITERAT.....	40
16. FERMECAT.....	41
17. ÎNGERUL DOMNULUI.....	43
18. CONSTATĂRI.....	46
19. RĂSPUNSUL TĂU.....	51
20. TRĂIRI RETRĂITE.....	53
21. DE MĂ IUBEȘTI.....	55
22. ANDREEA, LA MULTI ANII.....	57
23. CERINȚĂ DE CRĂCIUN.....	59
24. IUBIRE NECONDIȚIONATĂ.....	62
25. POEZIA MEA.....	64
26. CONTRACT SEMNAT.....	67

27. PLECĂM	68
28. VIS ÎNTRUPAT	70
29. IARNA NOASTRĂ	72
30. SFÂRȘIT PANDEMIC	74
31. REVOLTAT	76
32. FLOAREA DRAGOSTEI	80
33. CINEVA... CINE.....	82
34. BINECUVÂNTĂRILE BOLII	84
35. IUBIREA MEA NEBUNĂ	86
36. SOLICITĂRI.....	88
37. GÂNDURI LA TRECEREA DINTRE ANI.....	90
38. VORBA BUNĂ	92
39. POEMUL ȘI MUZA.....	94
40. AMOR NEBUN	96
41. VÂNTUL TĂU	98
42. PLECAREA MEA	101
43. IARNA MEA.....	104
44. TE-AM DESCRIS	107
45. MIREASA MEA	112
46. DARUL CE DESCHIDE RAIUL.....	114
47. ABĂTUT	117
48. IZVORUL MEU	120
49. VINUL ȘI MĂRUL MEU.....	122
50. CLIPA MEA.....	125
51. O EVA ȘI-UN ADAM	127
52. PRIETENIA	131
53. UITAT.....	134
54. POATE, SIGUR	136
55. RĂZBOI ȘI PACE.....	138
56. RÂVNESC	142
57. ÎN ȘI CU TINE.....	144
58. RADIOGRAFIA ȚĂRII	146
59. IUBIRE, TU.....	151
60. AICI ȘI-N CER.....	153
61. CÂND VOI PLECA	156
62. VIS ȘI REALITATE	158
63. RELATARE	161
64. ULTIMA, TU.....	164

65. VIS ÎNGROPAT	167
66. FERICIRE.....	170
67. SUNT POET	172
68. ISPITA DIN GÂND	174
69. CONTRACT DE CARTE.....	176
70. HOTĂRÂRE	178
71. SPOVEDANIE PUBLICĂ	180
72. ULTIMA CARTE.....	184
73. SALCIA	186
74. EȘTI DARUL MEU.....	189
75. CRUCEA LUI ȘI CRUCEA MEA.....	192
76. LUPTÂND CU BOALA.....	195
77. HRISTOS A ÎNVIAT!	197
78. AM SĂ IUBESC	199
79. MACUL MEU	203
80. ÎNOTÂND ÎN APA VIEȚII	205
81. ALTER HOMO.....	207
82. OMUL FALS	210
83. FLOAREA MEA.....	214
84. NĂZUINȚĂ	216
85. UNICA MEA.....	218
86. VEȘNIC VOI IUBI.....	221
87. ÎN ZI DE ÎNĂLȚARE.....	223
88. EȘTI SOARTA MEA.....	226
89. DARUL VIEȚII	228
90. IUBIȚI ȘI VOI.....	231
91. ȘAH	233
92. MUZA ȘI SCRISUL.....	235
93. A FOST ODATĂ	237
94. CATEDRALA MEA.....	239
95. PRIETENIE FLOARE RARĂ	241
96. NEMURITOARE FLOARE.....	243
97. IUBIȚI TOTAL.....	245
98. PLOAIA CĂTRE STEA.....	249
99. CUNOAȘTE-MĂ	251
100. PLĂCUT PEDEPSIT	253

* * *

Am primit cu mare bucurie invitația de a scrie aceste rânduri în prefața volumului. În același timp, vă mărturisesc faptul că sunt onorat de invitația autorului de a-i fi alături prin cuvintele mele nu foarte multe, dar sincere. Am folosit „bucurie” și „onorat”, știu că sunt termenii unui clișeu preferat, dar voi explica pe scurt ce m-a determinat să-l aleg. Bucurie! Da! Sunt bucuros să văd într-o lume atât de complicată, într-o societate atât de bulversată care se îndreaptă cu pași repezi spre anormalitate, că mai există oameni precum Călin Ioan Boar, care ne invită prin versurile sale la o meditație serioasă asupra existenței noastre, a vieții, în toate sensurile acestui cuvânt.

Veți descoperi o abordare extraordinară a unor teme profunde, veți descoperi atât sensibilitatea unui artist, cât și pragmatismul unui matematician, fericirea și inocența din ochii unui copil, dar și privirea înțeleaptă a unui țăran român trecut prin multe sau aceea stare de liniște pe care o întâlnim cu toții în Sfânta Biserică. Sigur nu este ușor să reușești acest lucru, să transmiți prin vers atâtea trăiri, dar Călin Ioan Boar a demonstrat în toate volumele sale (pe care le-am citit cu mare plăcere și vă invit să o faceți) nu doar că poate transmite, o face simplu, elegant și frumos. Onorat! Desigur! Călin Ioan Boar este un erudit, un Om cu aplecare spre carte cum puțini mai sunt astăzi.

Spuneam la început că lumea de astăzi are probleme multe și grave. Cred însă cu tărie că nu este totul pierdut, că încă se mai poate... dar avem nevoie de susținere, de acei stâlpi de susținere din diferite domenii, mai ales cel cultural-educational. Călin Ioan Boar este unul dintre aceștia. Citiți acest volum și veți descoperi un element cheie, speranța, care a stat întotdeauna la temelie acestui popor care a avut și are legătură milenară cu Dumnezeu. Un ucenic

al Său, Călin Ioan Boar vă propune acest volum (cu numărul 5) care are ca titlu „Viața, treaptă spre mântuire”, despre care am fost bucuros și onorat să scriu aceste rânduri.

Ciprian ROMAN

*Artist, interpret de muzică populară
și Manager la Centrul de Cultură și Artă Hunedoara*

* * *

„Un om, o viață, un destin” – așa cum și spune titlul cărții lui Călin Boar, m-am regăsit în multe din cuvintele lui. Prin versurile scrise de Călin Boar, descoperi un om simplu, bun, un om care dăruiește atât de multă dragoste oamenilor, tradiției noastre, dar în special lui Dumnezeu. Fără artificii stilistice, ci doar prin puritatea și simplitatea cuvintelor din versuri, Călin Boar unește poezia populară cu cea religioasă românească, totodată ajungând ușor în sufletul cititorului. În cartea „Viața, darul lui Dumnezeu”, Călin Boar își transpune în versuri întreaga viață și ne invită să-i cunoaștem familia, așa cum o vede el și cum o iubește. Pot spune că întreaga carte este o confesiune a tot ce prețuiește mai mult și o moștenire spre nemurire a tot ce iubește. „Viața, rodul iubirii” este cartea care conduce cititorul spre tema centrală – viața, dar și spre iubire și credința în Dumnezeu. Prin naturalețea versurilor, ne regăsim ușor datorită lui Călin Boar, deoarece leagă cu ușurința doar de el știută, simțiri, amintiri și oameni, toate de dragostea față de Dumnezeu. Îmbogățiți-vă sufletul cu cele trei cărți publicate deja de poetul Călin Boar și mai mult cu următoarele cărți care vor apărea la începutul acestui an, cărți care vor avea ca titlu „Viața, viitorul umanității” și „Viața, treaptă spre mântuire” unde am avut onoarea să scriu în prefață.

În final veți rămâne profund impresionați de dedicarea lui Călin Boar de a sluji alături de Dumnezeu slova frumoasă pe care o expune cititorilor săi cu multă dragoste.

Lele CRĂCIUNULUI

Interpret de muzică Populară din Banat

1.

POETUL MUZEI

Scriu versuri că asta-mi place
Și prin ele eu trăiesc,
Mă adun frumos în ele
Și-n ce scriu mă regăsesc.

Că mă odihnesc când scriu
Și când pun versuri pe foaie
Și inima îmi dictează,
Să scriu ode-n prag de seară.

Și de versuri fascinat,
Îmi scriu viața pe hârtie
Și-mi liniștesc sufletul,
Când pun rime-n poezie.

Că rup multe părți din mine,
Când scriu zilnic de iubire,
Oferind cu drag la lume,
Cinci cărți scrise doar de mine.

Și zilnic ce am în minte,
Voi așterne-n oda mea,
Că viața noastră-i o carte,
Scriind Dumnezeu în ea.

Și citind a mele cărți,
Cine sunt aflați în vers
Și veți ști că am o muză,
Care zilnic mă amuză.

Că-mi pune rima în mână
Și-i în mine permanent,
Fiind în al meu Univers,
Muza mea ce mi-o doresc.

Și din ceruri Dumnezeu,
Îmi trimite harul Său,
Ca să scriu frumos și bine,
Cât trăiesc în astă lume.

Și muza e curtată zilnic de-a mea iubire
Și îi aleasa mea care mă tot inspiră,
Fiindu-i ei poetul care mereu va scrie,
Din suflet permanent doar versuri de iubire.

Și dănțuiește ea demult în mintea mea,
Cu jucăușe plete și cu ochii de stea
Și-mi scaldă în visare gândirea cu idei,
Hrănindu-mi mintea mea ca să-mi scriu versul meu.

Iar uneori coboară de la poale în jos,
Desculță, goală toată pe patul meu de flori,
Simțind iubirea mea cum crește-n orice vers,
Plantând în mintea mea idei de mare preț.

Valul ei alb ca neaua, imaculat și pur,
Acoperă în ea orice păcat făcut
Și-i unica în viață care îmi stăpânește,
Mintea mea care-i plină de vers și de poveste.

O plac de când pe cale i-am zărit ochișorii
Și în privirea ei dansa cerul cu norii
Și o ador să-i scriu versuri de dor pe trup,
Cu stele colorându-i sânii ei cei mai dulci.

Și-al munților penel mirific îmi trasează,
Mai multe linii drepte ce zilnic mă tentează
Și în mijlocul lor îmi pun eu dragostea,
Pecetluind sărutul când scriu că-i doar a mea.

Și-un tril de păsărele pe note îi ridică,
Voalul de pe față, fiind ea neprihănită
Și buzele-i sunt coapte ca murele de vară,
Iar ochii ei de fildeș lumină-mi pun în cale.

Și-mi este ea mereu poem de fericire
Și năucit zâmbind scriu poezii o mie
Și-i sărut colțul gurii că zilnic mă inspiră
Și-n sacra ei privire mă regăsesc pe mine.

Și ale nostre buze ce-s pline de dorință,
Se contopesc etern furând a ei voință,
Ca să îi scriu pe cer că-mi este sărbătoare
Și-al meu dor după ea îmi este închisoare.

Și-am zămislit cu ea pe loc pactul legării
Și timpul nostru magic l-am dat de mult uitării
Și fiind încătușat în iubirea fierbinte,
Am uitat că pot fi lăsat fără cuvinte.

Și flămând tot adun azi roua de credință,
Cu versul renăscând etern a mea voință,
Păstrând în al meu suflet muza mea ca sentință
Și-n Univers mă bucur de a mea biruință.

Și când citiți prieteni toate cărțile mele,
Descoperiți oricând cine sunt pentru voi,
Poetul care-n lume iubire vă aduce
Și cruce ajungând, să-mi știți toți versul meu.

2.

CEASUL

Sunt doar un ceas ce ticăie minutul,
Dar care luptă să rețină timpul,
Secundele se scurg în palma de văzduh,
Eterna vreme rătăcește pe pământ.

În mii de clipe am prins universul,
Mănunchiul de stele rescriu iară versul,
În cor iubirea cântă-n tonuri line,
Mi-aș cumpăra o mare de coline.

Ploaia bate pe culmi vârfuri răzlețe,
Norii alungă ultimele raze plimbărețe,
Cântă pe ram un cuc, singurătatea în doi,
Codrii semeți au pregătit veșminte noi.

Călătorind în timpul neștiut și nerostit,
Descopăr tot ce nu a fost atins nicicând,
Pereții unei lumi netulburate de invidii,
Sunt îmbrăcați de arhitecții nemuririi.

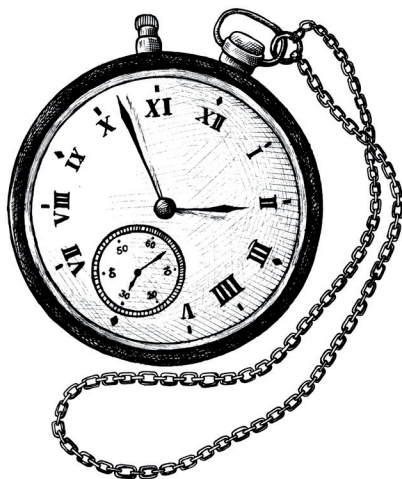
Desculț pășesc pe dala pamântească,
Mi-e gazdă orice fir de iarbă nemișcată,
Pășesc sfios să nu tulbur grandoarea,
Stăpânei liniști ce domnește toată zarea.

Parcă e raiul poposit în sfert de timp,
Dacă aș cuteza în liniște să îl colind,
Aș prinde un buchet de ani în mână,
Să nu îmbătrânesc nici o secundă în ură.

Un dor de lumea ce mă înconjoară,
Îmi săgetează inima fără învoială,
Poteca ce m-a adus în colțul de rai,
E doar o scenă a cântecelor fără grai.

Am rătăcit în multe colțuri ale lumii,
Am căutat tăcerea unde nu-s nebunii,
Dar timpul mi-a fost pilda înțeleaptă,
Să nu tăgăduiesc când clipa îmi e dată.

Sunt doar un ceas ce ticăie minutul,
Dar care știe că îl deapănă destinul,
Secundele aleargă după timpul scurs,
Eterna vreme îi rostuieste alt parcurs.

3.

CLANDESTIN

Doar timpul poate să deschidă,
Cutia inimii cu jurăminte prinsă,
Fără să număr și alte secunde,
Am devenit un clandestin în lume.

Am cerut un bilet de pasiune,
Călătorind un timp numai cu mine,
M-am întrebat dacă ajung cu bine,
Acolo unde pot găsi doar fericire.

Am coborât la stația invaziei,
Ținându-mi bagajul speranței,
Te-am prins în clipa de statornicie,
A unui clandestin cu inimă pustie.

Tânjind să te mai văd încă odată,
Am mai sărit în altă stație de gară,
Călătorind cu mine a doua oară,
Clandestin cum eram odinioară.

Am rătăcit în multe alte locuri,
Crezând că te găsesc pe-alocuri,
Potrivnice îmi sunt iară căutările,
Clandestinul a încurcat cărrile.

Nici timpul nu mai poate să deschidă,
Cutia inimii cu jurăminte, închisă,
Fără să mai număr alte secunde,
Sunt clandestin uitat fără de nume.

Încerc azi să-mi revin și să-mi alung tristețea,
Deși sunt clandestin în lumea asta rece,
Și Hades simt cum focul său aprinde ,
Ca să ardă tot ce am divin în mine.

Pe valurile vieții tulburi călătoresc pe mare,
Pe vasul tău fără bilet sunt clandestinul care,
Ar vrea din ploaie să prindă din trecut,
Atâtea amintiri frumoase ce nu pot să le uit.

O literă din cerul sfânt îmi picură pe foaie,
Și-ți scriu cu dor durerea mea ce zbiară ,
Și-o lacrimă se scurge din ochii mei pierduți ,
Că nu vrei nici în vis să-mi dai al tău sărut .

Visează tu de poți cu mine zi de zi,
Și dă-mi bucăți din visul tău dintâi ,
Și-n zori să îmi zâmbești frumos ca la-nceput ,
Spunându-mi te iubesc și nicicând nu te uit.

Mai vreau să-mi dai o clipă de amor ,
Să simt în trupul meu emoție și dor,
Și-n suflet să îmi pui blândețe și iubire,
Ca să-mi renaști în suflet harul ce-o ars în mine.

În inimă un gând iubire mi-a rămas ,
Și mă întreb acum ce-o să mai fac,
Ca să îmi fie-n viață numai bine,
Și clandestin aștept eu toamna ce-o să vină.

4.

OCHII TĂI

În marea ta de ochi citesc iubirea,
Văslesc în ea să prind și fericirea,
Colacul de salvare este nemurirea,
Sunt călătorul ce își caută menirea.

Pe țărmul inimii am auzit chemarea,
Curcubeul solar rememora visarea,
Cătușele de timp alergau amânarea,
Știam că marea ta de ochi mi-e alinarea.

Pe argintul firelor de nisip am țesut dorința,
Să îmi fii cucernică în viață cu toată ființa,
Castelul de nisip clădit mi-a întărit voința,
În marea ta de ochi e nesfârșită stăruința.

Raza de soare a săgetat imensa zare,
În piept simțeam că nu mai e suflare,
Cărarea către tine scurta depărtarea,
Ghidată de lumini din ochii tăi ca marea.

Timpul ne alerga prin sufletele calde,
Secundele băteau cu inimile noastre,
O clipă efemeră scursă ne-a unit în taină,
În marea ta de ochi era o blândă iarnă.

Dansăm în albul fulgilor de nemurire,
Privind ne prețuiam în clipe de iubire,
Un pact tacit semnat pe întreg ținutul,
A pus în marea ta de ochi și infinitul.

Călăuziți de muzica divină ce coboară,
Dansam pe aripa norilor de primăvară,
Am început în anotimpuri să ne derulăm,
În marea ta de ochi liniștiți înotăm.

Sunt condeiul atâtor amintiri divine,
Legate în veșnicie cu mine și cu tine ,
Alerg pe portativul vocilor neuzite,
Ce cântă ochilor ca marea, legăminte.

Călătorind în lume să-mi aflu menirea,
Colacul de salvare mi-a dat nemurirea,
Văslesc acum când știu că fericirea,
În ochii tăi ca marea, mi-au readus iubirea.

5.

SUVENIRURI

În căutările de timp perfect,
Am regăsit perfectul sterp,
Resimt aceleași ritmuri de incert,
Caut ieșirea într-un alt concept.

Călătoresc clipele în alte lumi,
Aceeși toamnă pusă în culturi,
Marea mai luptă să prindă o vară,
Las vântul să le aducă laolaltă.

Cobor pașii pe aleea unui bazar,
Cumpăr piatră seculară la gram,
Culorile captive în mii de suveniruri,
Vândute definesc granițe și destinuri.

În sticle mici deșertul odihnește,
Purtat de vântul unde poposește,
Cămile în caravană spre apus coboară,
Pe ritmul legănat al dunei de sahară.

Aromele de cardamon te îmbie,
Să guști din harta lumii o reverie,
Ritmuri de muzică bătută în tobe,
Ne poartă în dans universal de ore.

Ghirlande de curmale curg din palmieri,
Pe drumuri stau smochini fideli străjeri,
Palate albe strălucesc în galbenul soare,
Curcubeu de leandri ne îmbie pe cărare.

Nu vezi nici precupeți nici precupețe,
Din fiecare bazar poți cumpăra o poveste,
Al aurului roșu sau nisipului fin din deșert,
Plătești doar pe timpul petrecut fără regret.

Valuri în falduri jucăușe alunecă în mare,
Nisipul fin îmbracă marginea unduitoare,
Vânzători de uleiuri și covoare colorate,
Pecetluiesc albastrul mării cu artizanate.

În mii de clipe o să îmi cumpăr suveniruri,
Le dăruiesc ca amintire în veșnice potiruri,
Închinată la masa unei întâlniri de seară,
Călătorind purced în clipa lumii de afară.

